

PASARÉTI PRÉDIKÁCIÓK
refpasaret.hu

Pasarét, 2015. május 25.
(pünkösdhétfő)

Földvári Tibor

ISTEN LELKE LEBEGETT A VIZEK FÖLÖTT

Énekek: 368, 1-2; 377; 373,1; 370; 368,3-5

Lekció: Apostolok Cselekedetei 2,14-21

Alapige: 1Mózes 1,1-2

Kezdetben teremté Isten az eget és a földet. A föld pedig kietlen és pusztaság volt, és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Lelke lebegett a vizek felett.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, a teremtett világ téged magasztal és dicsőít, és megismerhető vagy a teremtés csodáiból. De a bűnös ember számára, így a számunkra is, egyedül az Úr Jézus által lehetsz Atyánkká, személyesen is Istenünkké. Ezért magasztalunk és imádunk, hogy elküldted a Szentlelkedet, aki által bennünk is munkálkodtál, aki által az Úr Jézus elvégzett váltságművét személyessé tetted számunkra, és köszönjük, hogy így ismerhetünk téged. Csoda az, Urunk, hogy nem csupán Péter és a többi apostol és az ott a pünkösdi ünnepén a pünkösdi csodát átélő háromezer ember ismerhetett meg téged, hanem mi is személyesen.

Ezt akkor is valljuk, Atyánk, hogyha nem aszerint éltünk mint Jézus követői. Bocsásd meg, kérünk, hogyha esetleg tegnap is tudtunk vétkezni. Bocsásd meg, hogyha az úrvacsoraosztás után is szégyent hoztunk nevedre. Látod, Urunk, hogy mennyire rászorulunk Szentlelked munkájára. Kérünk, hogy szentelj meg bennünket a te igazsággoddal, mert a te igéd igaz-

ság, hogy láthassák rajtunk a családtagok, a munkatársak, a körülöttünk élők és mindenképpen a gyülekezet közössége, az Isten dicsőségét.

Olyan nagy kiváltság ez, Atyánk, hogy új életünk lehet, és köszönjük azt a reménységet, amiről az igében is hallhattunk már, ami ama napon jön el számunkra is. Áldunk, hogy nem ítélettel, hanem akkor is kegyelemmel. Köszönjük, hogy mindezt Jézusért.

Ma is az Úr Jézusról szóló evangélium örömhíre hadd hangozzék, kérünk, és így szólítson meg bennünket személyesen pünkösdi ünnepén is Szentlelked és igéd által, kérjük, Atyánk.

Ámen.

Igehirdetés

Én Tápiószőlősen felnőve nem nagyon láttam vizeket, úgyhogy számomra már a Balaton is hatalmas élményt jelent, hiszen óriási víztömeg. És amikor pár hete a Salamon ifjúsági csoporttal Tihanyba mentünk a kompon és lenéztünk a Balatonra, meg is jegyeztem nekik, hogy milyen gyönyörű. Félelmetesen szép az a hullámváz és az a mélység, amibe belegondoltam, hogy milyen mély lehet. Ha egy óceánjáró hajón lehetnénk így, számomra az még megdöbbentőbb lenne. Megint hadd mondjam így: félelmetesen szép. Nem félnék tőle, hiszen ott vagyok a hajón, tudom, hogy biztonságban vagyok, de belegondolni abba, hogy micsoda mélység tátong ott a mélyben, akkor mindenképpen a szívemet átjárja ennek az élménye.

Amikor a kalauz szerint is olvastuk a teremtéstörténetnek a nyitányát, megragadott ez az igei gondolat – itt is halljuk a mélységet: „sötétség volt a mélység színén” – és mégis ezekben a sorokban is a Teremtőnek a nagyságát és a dicsőségét akarja kijelenteni, megmutatni az Írás. Ott a teremtés folyamatának a kezdeténél is már látszik a teremtő Isten dicsősége, hogy ki is ő, az ő személye, az ő jelenléte, meg az ő munkája ott a kezdeti szakasznál is már, ez különösképpen abban lesz világos, ahogy hallottuk a 2. versben, hogy: „és Isten Lelke lebegett a vizek fölött”. Számomra a pünkösdi üzenet ezért fogalmazódott meg személyesen is: hogyan munkálkodik a teremtő Isten, a mindenható Isten, a szentháromság Isten, az Atya-Fiú-Szentlélek Isten már ott a kezdetnél. Még nincs készen a teremtés műve, de már látszik dicsősége.

Gondoljunk arra, hogy Jézus Krisztusról is ezt olvassuk, hogy minden őáltala, őérte és őreá nézve teremtetett. A Szentlélek munkája is és a személye is ugyanezt hordozza. A szentháromság titka, a Szentlélek személyének a titka nekünk, az Újszövetséget ismerőknek még világosabban előttünk lehet – ilyen szempontból fogom magyarázni ezt az ószövetségi kijelentést –, de az Ószövetségben is már sok minden kibontódott, kibontakozott, csak mi világosabban érthetjük.

A Szentlélek munkájának tehát ezt a teremtés folyamatának a kezdeti szakaszánál való jellegét vizsgáljuk, és így szeretnénk ma is tapasztalni azt a csodát, hogy Isten Lelke – ahogy Jézus maga mondta, hallottuk a tegnapi igehirdetésben – Jézusra mutat. Miben látszik az Úr Jézus, miben látszik a szentháromság Isten titka, a Szentlélek személyének, munkájának a titka ott rögtön a kezdeteknél, hogy csodáljuk őt és láthassuk az ő bátorítását. Mert számunkra majd ezt személyessé téve – és ez lesz a másik fő gondolat – az új teremtés titkának és csodájának a valóságában megy végbe. Hogyan élheti át már most a hívó ember, az Isten népe közössége az új teremtés csodáját, titkát, és hogyan várhatjuk élő reménységgel, amit majd ez elhoz számunkra.

Először vizsgáljuk meg tehát röviden, hogy ott az ószövetségi kijelentésben, ebben a magasztos igében hogyan látszik a Szentlélek személye, munkája, hogyan látszik az Úr, a teremtő Úr nagysága ott a kezdeti szakasznál. Itt megint mondjuk ki, mert nagyon fontos a megértés szempontjából, hogy amikor hallottuk, hogy „kezdetben teremté Isten az eget és a földet”, aztán pedig Isten Lelkére utal, akkor ott még az ószövetségi kijelentésben nem látszik világosan, hogy ez az Isten Lelke a Szentlélek. Számunkra az. Ott az Isten Lelke kifejezéssel egy másik formában beszél Istentől. De megérthetjük, hogy ez a hatalmas isteni személy érdekes módon mégis nagyon közellevő.

Az Isten kifejezéssel a transzcendenciáját mutatja, hogy ő a Teremtő, az Örökkévaló, a Mindenható, aki nagyobb a teremtményeinél, de az Isten Lelke kifejezéssel mégis az ő közelségét mutatja. Gondoljunk arra, amit a 139. Zsoltárban a 7. versben a zsoltáros így mond: „Hová futhatnék el a te lelked elől?” Az Úr Lelke, az Isten az ő Lelke által mindenütt ott van, mindenütt jelen van, közel van. Ha menekülnék is előle, nem tudnék elmenekülni, mert egyszerűen ott van a közelemben. A hívó ember személyesen átéli ezt. A teremtés kezdeténél azt látjuk, hogy a teremtett világ egésze is – még nem volt ott az ember, hiszen még nem volt kész a mű –, de jelen van személyesen.

A szentháromság felől megközelítve az újszövetségi kijelentés fényében ez azért hatalmas, mert Jézus már eljött és látjuk, hogy mennyire személyesen közeljött az Isten őbenne. De mi ezzel semmit nem tudnánk kezdeni, ha nem lett volna pünkösöd, a Szentlélek kitöltetése. Mert ami váltságot Jézus elvégzett, a szabadítást, a teremtő, mindenható Atyának a személyét ahogy kijelentette akkor és ott, ez nekünk itt és most az ő Lelke által lehet valóság. Ezért mondjuk újra meg újra és a pünkösdi igehirdetésben is hallottuk, olyan bátorító volt nekem is: Szentlelke és igéje által. Jelen van az Úr, közel van, munkálkodik. Mert így személyes az Isten. A szentháromság titka egyszerűen ezt jelenti: személyes kapcsolatba lehet kerülni az Istennel.

ISTEN LELKE LEBEGETT A VIZEK FÖLÖTT

A Lélek, a Szentlélek, az Isten Lelke nem valami személytelen erő, hanem aki által munkálkodik a mindenható Isten és aki által jelen van az övéi életében is. Olyan szép Jézusról ezt olvasni, ő maga mondta, hogy beteljesedett az az írás, hogy az Úrnak Lelke van én rajtam. Emlékszünk, hogy Lukács evangéliuma 4. részében épp az otthoniaknak idézi ezt. Az övéi számára, a követői számára pedig a Lélek, a ti testetek vagy a ti közösségetek a Szentlélek temploma. Mert ennyire közel van, ennyire valóság az Isten jelenléte. A teremtésnél és így van ez, hallottuk: „és az Isten Lelke lebegett a vizek fölött”. Közel volt, nagyon is aktívan – mindjárt ezt magyarázom –, de mindenképpen személyesen, valósággal.

Izrael népe az ószövetségi időben megismerhette ebből, hogy az, aki megszabadított bennünket, az az Isten micsoda hatalommal bíró teremtő Úr. Isten szabadító, Isten teremtő. De mind a kettő nagyon személyes. Újszövetségi hívő népként ugyanezt tapasztaljuk mi is, hogy milyen szabadító és mennyire személyesen szabadító, látszik Jézus személyében, és hogy micsoda teremtő és micsoda hatalommal bíró, az is Jézus személyében látszik már nekünk még hatalmasabban, és erről a Jézusról tesz bizonyosságot a Szentlélek.

A teremtés kezdeti szakaszánál, a teremtés folyamata kezdeténél, ami történik, Isten Lelke, amit végez, az lesz lelki üzenetté mindenképpen számunkra itt és most. A szabadító és a teremtő Isten ugyanaz. Tehát ha megszabadított engem az Úr, akkor láthatom, hogy mire képes velem, illetve mire képes mások életében, valamint ennek az egész világnak az életében akkor, amikor már sajnos bűneset is megtörtént, aminek a nehézségeit, bajait, szörnyűségeit mi magunk át is érezzük, nyögjük is talán, ahogy a Római levél 8. részében olvassuk. De a mindenható Isten, a Szentlélek, a Szentháromság Isten munkája abban látszik, hogy nem csak teremtő, hanem újjáteremtő Isten is. Az új teremtésnek is – én szeretném majd így megfogalmazni az üzenetben – a folyamata kezdeti szakaszánál is már munkálkodik Isten az ő Lelke által. Mindjárt látjuk, a gyakorlatban ez mit jelent.

Először nézzük meg ehhez, hogy akkor és ott a teremtés kezdeténél miben is látszott meg ez, és ez nagyon egyszerű, tulajdonképpen egyetlen mondatban elmondja: „a föld pedig kietlen és pusztá volt, és sötétség volt a mélység színén, és az Isten Lelke lebegett a vizek fölött.” Ha esetleg ezt a szakaszt az újjáfordítású Bibliánkból olvassuk, ott találunk ’még’ szócskákat. Jelezni akarta a fordító ezzel, hogy valami még nem olyan mint ami majd lesz, amikor a mű bevégeztetik. A Károli mindenképpen jobban viszaadja és hűségesebben az ősi szöveget. Elmondja, hogy milyen állapotban van a föld akkor és ott és folytatja: „és Isten Lelke lebegett a vizek fölött”. Az eget és a földet, a mennyet és a földet kifejezés az 1. versben a

héber gondolkodás szempontjából a mindenséget jelenti. Benne van a teljesség, a teljes valóság. Mondjuk ki az egész Biblia fényében: a látható és a láthatatlan világ is.

Utána azonban már a földre koncentrálni, mert majd ezen a földön alkotja meg a legkedvesebb teremtményét, az embert, az emberpárt. Ezen a földön akar különösképpen is munkálkodni, ezért fókuszál az üzenet ide. És hadd mondjam rögtön: a bűneset utáni világban is ez ugyanúgy jellemző. Hát hova küldte el Isten az egyszülött Fiát? Nem a Marsra. Gondoljunk bele, hogy az emberek a mai világban mennyire kedvelnék ezt a gondolatot, nem? Lehet, hogy sokkal többen jönnének templomba, ha elkezdenénk a marslakókról beszélni a csodálatos, fantasztikus star wars-os filmekkel kapcsolatosan, hogy Isten hogyan gondoskodik az ő egyszülött Fia által a szerintük létező földönkívüliekről. Mert az nem kedves gondolat a mai embernek se, hogy itt a földön lett bűneset és a bűnös embernek kell a megváltás, a szabadítás. Isten az ő Lelke által, a Szentlélek Isten a földre fókuszál.

Az egyik előadásban az előadó beszélt arról a gyönyörű képről, amit be is mutatott, hogy valamelyik űrszonda lefényképezte a földünket és a földünk éppen egy sugárnyalásban volt látható. Pici pontocska és benne egy sugárnyalásban. Hogy ilyen, ekkora a föld a messzi távolból szemlélve. S tényleg nagyon kicsinek tűnik, nekünk azonban milyen hatalmas.

S ha belegondolunk, hogy kietlen és pusztaság, sötétség a mélység színén, úgy beleborzong az ember, ez olyan félelmetes, de nem negatív. Bemutatja a 2. versben a földre fókuszálva, hogy milyen volt az állapota akkor és ott a hat plusz egy napos teremtési leírás, kijelentés felől szemlélve. Kietlen, azaz vad, megformálatlan, pusztaság. A pusztaság kifejezés pedig azt jelenti, hogy üres még. Még nem töltötték be az állatok, még nincsenek ott a növények, még nincs ott az ember sem. Ezt két kifejezés arra, hogy valami még csak kezdeti szakaszában van.

Tápiószőlős nevében benne van a szőlő, és úgy képzeljük el, mintha ott lenne egy üres terület, egy üres telek, és tudjuk, hogy készülünk nemsokára megszántani, megművelni és csodálatos szőlőskert lesz belőle. Szóval jelképesen így tudnám idehozni a testvérek elé ezt az állapotot az üzenet szempontjából, hogy készül valami hatalmasra, valami nagyon szép lesz. Íme minden jó. A jó az szép is. Most még csak kezdeti folyamata, de ha elkészül, csodálhatja mindenki a teremtett világ szépségét. A mélység az a kezdeti ósóceán, világóceán. A sötétség pedig az, hogy még nem hangzott el, hogy legyen világosság. Szeretném újra aláhúzni, ezek nem negatív kifejezések, hanem kezdeti, a folyamat kezdeti állapotát mutatja be.

Itt emeli ki az ige, hogy „és Isten Lelke lebegett a vizek fölött”. Ezzel is jelzi, hogy itt nem negatív van, nagyon is pozitív. Van egyfajta jellemző,

ISTEN LELKE LEBEGETT A VIZEK FÖLÖTT

egyfajta állapot, ami fölött ott van az Úr Lelke. Isten mindig az ő Lelke által munkálkodik. Az istenség végreható ereje az ő Lelke – mondta az egyik igamagyarázó. Bennünk is Lelke által munkálkodik, Jézust is a Szentlélek jelenléte töltötte be. Nem volt az véletlen, hogy a megkereszteltetésekor az Atya-Fiú-Szentlélek titka ott van az ő személyét látva. Ott a teremtés kezdeténél is ez jellemző.

A lebegett kifejezés pedig onnan lehet ismerős, hogy már sokszor idéztük ezt, a Mózes 5. könyve 32. résznek 11. részében a sas képével példázza az Úr Lelke, amikor kijelenti Mózes által, hogy hogyan őrizte az ő népét, hogyan vigyázott rájuk a pusztában is, illetve előtte hogyan szabadította meg Egyiptomból. Ott a szabadítás, a megtartatás titka a nép számára: „Mint a fészken felrebbenő sas, fiai felett lebeg – itt a szó – kiterjeszti fölöttük szárnyait, felveszi őket, és tollain emeli őket: Egymaga vezette őt az Úr...”. Így vezette az Úr az ő népét. Ez a lebegni kifejezés tehát az utódairól gondoskodó, ha kell, őket védő, oltalmazó sasmadár képe. És ez a szó szerepel itt, ezért az írásmagyarázók, a reformátori írásmagyarázók mindegyike ezt húzza alá, hogy ki akarja emelni az istenség, az Isten Lelke közelségét, személyességét, az ő nagyon is aktív tevékenységét, amit a sasmadár képénél ilyen jelzőkkel illethetünk: gondoskodik, oltalmaz, táplál. Itt a teremtésről van még szó. Amikor elkészül a mű, onnantól fogva elindul az isteni gondviselés, és látjuk a bibliai történetekben, hogy hogyan gondoskodik a teremtő Isten az övéiről, az ő népéről is Jézusra fókuszálva. De ott a kezdeti folyamatnál, a folyamat kezdeténél látszik az isteni személyesség, az isteni cselekvés nagysága, hatalma, de nagyon is gondoskodó volta.

Ezeket a kifejezéseket azért akartam így idehozni, hogy érezhessük, hogy itt nem valami személytelen állapotról van szó. Még nincs készen a teremtés csodája, de már akkor is az Istennek tetszik a megteremtett világra, állapotára, annak állapotában így gondoskodni. És azért lehet aztán a folytatás, hogy „és monda Isten: legyen világosság”, és a többi legyen kifejezés, meg hogy minden milyen szép és jó, meg a végén, hogy a teremtésnek a csúcspontjánál ott van a házaspár – ez azért lehet, mert az isteni Lélek ott a folyamat kezdeténél is már ott van.

Én itt tudok továbblépni, ami a legszemélyesebb üzenet lehet majd számunkra, mert mondhatnánk azt, hogy hát igen, Isten olyan, nagyon örülünk neki, milyen szép és jó, de hát mi itt és most élünk, Isten Lelke most munkálkodik. De munkálkodik, és én az üzenetben így ragadtam meg, hogy a teremtő Isten az új teremtés csodáját is elvégezte. Múlt időben kell mondani: elvégezte. Mert kicsoda az új teremtés? Az Úr Jézus. „Ha valaki Krisztusban van, új teremtés az.” Az új teremtés kifejezés Jézusra vonatkozik és így az övéire is természetesen. „A régiek elmúltak, íme

újjá lett minden.” Mivel eljött a szabadító Isten Jézusban, mert el kellett jönnie, és ezt a szabadító Istent az ő Lelke által a mindenható Atya ismertté tette mennybemenetele után is és ott van az ő igéje, ezért munkálkodik az Isten az ő Szentlelke által, az Isten Lelke munkálkodik nemcsak a teremtésnél, hanem az új teremtésben is. S itt van üzenetértéke annak mindenképpen, és ezt kell továbbadni nektek, hogy az új teremtés folyamatában is lehetnek ilyen kezdeti szakasz állapotok. A példák majd mutatják, hogy mire gondolok a magyarázatban.

Az új teremtésnél azonban már negatív kifejezéseket kell mondani. A pusztaság, a kietlen, a sötétség, a mélység, ezek az állapotokra vonatkoztak, de nem negatívak. A bűneset után viszont minden negatív. Halottak vagyunk a bűneinkben, és ha nincs megújítás, akkor elveszünk örökre. A teremtett világ megromlott – megint a Római levél 8. részére emlékeztetek –, és mi tapasztaljuk a teremtett világ romlottságának a valóságát. Szép is, gyönyörű, ha kirándulunk, tudunk benne gyönyörködni. De gondoljunk arra, amikor az az ónos eső leesett, a facebookon is voltak olyan képek, amelyek mutatták, hogy milyen szép, ahogy az ónos eső az ágakon megragadt, rajta van és húzza le az ágakat, gyönyörű képek, de közben oda kellett mellé tenni a rettenetes pusztítást. Mert ilyen a bűneset utáni teremtett világ. Lehet, hogy szépnek látom, de közben a pusztulást jelzi.

Az új teremtés csodájánál tehát szükség volt, nagyon is szükség volt a megváltás titkának a csodájára. És az Úr Jézus megváltó személye munkája az Atya és a Szentlélekkel való közösségben személyesen is és kozmikus módon is megvalósult, hiszen az új teremtés titka nem csak az övéinek lehet valóság, a bűnös embernek, hanem a teremtett világ is megújul majd. Ez elvégzett dolog. És Isten Lelke ezt munkálja. Isten Lelke itt van, jelen van. Még nem az örökkévalóság csodálatos állapotában élünk, és mégis itt van és munkálkodik a Lélek.

Készít bennünket is ama napra, illetve ezt a világot is készíti ama napra. Hallottuk, hogy rögtön a prédikációban Péter ezzel kezdte, hogy mi teljesedett be a Jéli próféciaából, most van ennek az ideje. „Lészen az utolsó napokban” – ez az utolsó napok kifejezés, az erre a korra vonatkozik, mielőtt Jézus eljön. Hallottuk, hogy ama nap majd eljön, de aki segítségül hívja az Úr nevét, megtartatik, üdvözülni fog. Ez is az Ószövetségben és az Újszövetségi kijelentésben sokszor szereplő drága bátorítás. Eljött a Szentlélek, lehet segítségül hívni az Úr nevét, de lesz ama nap, amikor a hold meg a nap sötétté változik, vérré. Ezek nagyon negatív kicsengésű szavak, mert az ítéletről szólnak. De az ítéletnél sincs megállás, hiszen az ítéletet Jézus elhordozta, ezért lehet ő az új teremtés, mert ő elhordozta a réginek az ítéletét egyszer s mindenkorra. És csak azok vesznek el örökre, akiknek nem kell Jézus. Akik viszont elfogadták velünk együtt, azok számára a bűn-

eset utáni világban is ott az Úr Lelke és az új teremtés csodáját is átélhetjük majd valósággal.

A folyamat kezdeti szakaszánál, az új teremtés folyamata kezdeti szakaszánál milyen igazságok, milyen nagyon is átélhető tapasztalható valóságok jellemzők? Gondoljunk arra először, amikor a személyes új teremtés gondolatára utalhatunk. A Korinthusi 2. levél 4. részében a 6. versben arról ír az apostol, hogy Isten, aki szólt: sötétségből világosság ragyogjon, ő gyújtott világosságot a mi szívünkben is – most leegyszerűsíttem a verset –, hogy megismerhessük Jézust, Jézusban az Isten dicsőségét. Tehát a teremtéstörténet folytatásából vesz egy kijelentést és azt lelki módon értelmezve azt mondja, hogy mi – tehát ő is meg a korinthusiak – átéljük ezt a titkot. Az az Isten, aki azt mondta, legyen világosság, világosságot gyújtott lelki módon a mi szívünkben is. Hogyan? Az ő Lelke által.

Ez a szív sötét volt. Ha belegondolunk, Pál esetében nagyon is. És hadd mondjam így most már a magyarázat miatt az üzenetet: hol volt Isten Lelke akkor, meg hogyan munkálkodott Isten Lelke akkor, amikor Pál még nagyon is ellene volt Jézusnak? Mielőtt még Pál életében meglátszódott volna az új teremtés csodája, a megtérése, utána apostol lett, hogyan mutatkozott meg a Szentlélek munkája az életében? S itt nem mondhatjuk, hogy sehogy. Amikor találkozik Jézussal ott a damaszkuszi úton, a bizonyágtételében később elmondja – ez is elhangzott –, „nehéz neked az ösztöke ellen rugódoznod”. Mert Isten Lelke munkálkodott már az apostolban – illetve akkor még nem volt apostol –, munkálkodott Saulban, ott volt a háttérben, személyesen jelen volt az életében, hiszen láthatta, hallhatta István vértanú halálát, ő utána keményedett be. Majd olvassuk el a Cselekedetek könyvében, hogy Saul, mielőtt apostollá lett volna István vértanú halála után elkezdti rettenetesen üldözni a keresztyéneket.

Ha bárki esetleg a keresztyének közül imádkozott Saulért, akkor biztos, hogy imádkozott a megtéréséért, hogy Uram, minél hamarább térjen meg, és akkor kevesebb baj lesz vele számunkra, vagy pedig azt kérték, hogy Uram, tegyél már valamit, hogy ez az ember, ez a ráadásul fiatal ember ne bántsa a tieidet. Nem tudom, hogy hogyan imádkozhattak Saulért, egy biztos, hogy Anániás még Istennel is vitatkozik szinte, hogy hát hozzá akarsz küldeni, nem tudod, hogy ő kicsoda, meg miért jött Damaszkuszba? És Isten úgy vigasztalja, illetve úgy bátorítja Anániást, hogy eredj el, mert ő neked választott edényem.

Ezt a mozzanatot akarom tehát megragadni, hogy mi jellemezte a te meg az én életemet is, meg mi jellemzi azoknak a szeretteidnek az életét, akik még nem az Úréi. És lehet, hogy évtizedek óta imádkozol értük sírva talán már. Vagy az unokákon, a gyermekeken azt látod, hogy semmi hatása a hívőségnek. Vagy az egyházi iskola, az nem közelebb hozza Jézus-

hoz a gyermekedet, unokádat, hanem inkább távolabb viszi. Hol van akkor az Isten Lelke? Hogy lesz itt új teremtés? Hiszen olyan lehetetlennek tűnik a megtérése valakinek. Ezért lett nekem így, a teremtéstörténetnek ez a mozzanata, bátorító, hogy sokszor látjuk azt, hogy még nem látszik az Úr munkája, még semmi nem látszik. Elméletben tudjuk azért, hogy persze, tudom, hogy az Isten munkálkodik bennük, de most szeretné nagyon személyessé tenni az üzenet, hogy hiszed ezt? Hiszed, hogy Isten Lelke ott van a háttérben? Gondoskodó módon törődik.

Lehet, hogy a tékozló fiú már ott van a disznók vályújánál és emiatt sírva imádkozol érte, de tudni kell, hogy lehet, hogy a mostani tékozló fiak meg tékozló lányok is akkor fogják végre elfogadni, hogy kell a kegyelem. Úgy látszik, mintha tönkre menne az élete, de közben az Isten Lelke, mint a sas, gondoskodó, törődő módon gondoskodik az övéiről. És ne felejtsük el, hogy a sas madárnak ez a lebegése, az azt is jelentette, hogy ott van a repülni tanuló fiókája fölött, és ha a fióka elkezd zuhanni, akkor a sas madár, aki ott fölötte lebeg, egyszer csak alázuhan, fölemeli, nem engedi, hogy elpusztuljon, megtartja. A teremtő Szentlélek, mint hatalommal bíró, nagyon személyes Isten lebegése ott a teremtéstörténetben az új teremtés szempontjából azt mutatja: valakinek az élete zuhan lefele és meg fogja tartani, mert a teremtő Isten szabadító is. És az új teremtés azt jelenti: szabadítani kell a bűnöst, a tönkre ment életet.

„Vesztetek erőt, miután a Szentlélek eljön rátok” – mondta Jézus a tanítványoknak. Belegondoltam abba, hogy milyen erő kell ahhoz, amit a Péter 1. levele 3. részében mond az apostol – ott a feleségeknek, de ez vonatkozik a férjekre is, meg hadd mondjam így, vonatkozik bármilyen szeretetkapcsolatra –, amikor azt mondja, hogy a ti csendes életeteket szemlélve a házastársatok ige nélkül is megnyerettetik. Most az ige nélkül olyan értelemben, hogy nem hallott ige, hanem a megélt ige. Látja a társad az életedet, és Isten Lelke és igéje – most tegyük hozzá, mert így kell tennünk –, Isten Lelke és igéje akkor ott a megélt igeen keresztül egyszer csak megnyeri azt az embert. Mert Isten Lelke ott van a háttérben, fölötte van és munkálkodik.

Közösségi szinten is. Gondoljunk arra, amit Pálnak mondott Korinthusban. Pálnak azt kellett mondania a korinthusi szolgálata során, amikor ott a gyülekezet megalakult: ne félj, Pál, beszélj, hirdesd az igét, mert nekem sok népem van ebben a városban. Az új teremtés folyamata kezdeti szakasza gondolatánál az üzenetben most így fogalmazva: Pál még semmit nem látott azokból a bűnös emberekből, de az Úr már tudta, hogy neki sok népe van. Emlékszünk, hogy Illésnek is Isten úgy akart bátorítást mondani, hogy én meghagytam magamnak hétezer embert. Illés az hitte, hogy egyedül van, de az Úr hatalommal ott volt. Ez a korinthusi gyüleke-

ISTEN LELKE LEBEGETT A VIZEK FÖLÖTT

zet lett aztán egy csomó probléma okozója Pál szolgálatában. Olvassuk el a leveleket és meglátjuk, hogy mennyi bűn volt a gyülekezet életében és mégis szenteknek mondja őket. Már megtértek, már az Úrei voltak, de voltak, akik elhagyták az Urat, akiknek az élete miatt ki kellett őket zárni a gyülekezet közösségéből, és a végén mégis visszakerültek. Mert van, amikor nem látszik az új teremtés valósága a közösség vagy a hívő ember életében, vagy a megtérni nem akaró ember életében, de az Úr Lelke ott van mindenkinek fölött.

Látjuk-e így a mi Istenünket? Itt még nem örülhetünk annak, hogy valaki megtért, még nem örülhetünk annak, hogy a közösség milyen példamutató. Egy csomó probléma van, a bűneset utáni világ szörnyűségei, de ha látjuk az Urat, látjuk a Szentháromság Istent, látjuk az Isten Lelke munkáját, akkor megérthetjük, hogy mégis csak ennek a korinthusi gyülekezetnek írta, íratta le Isten Lelke ott a 2. levél 5. részének 17. versében, amit idéztem: „ha valaki Krisztusban van, új teremtés az, a régiek elmúltak, íme újjá lett minden”.

Végül pedig, hogy az Isten Lelkének a munkája az örökkévalóság szempontjából is megvalósul. Az új teremtés, az azt jelenti, hogy amikor eljön Jézus, egyszer csak újjá teremt mindent. Ez a reménység. Nem véletlen, hogy az új teremtés titkát úgy írja le, hogy a mózesi teremtéstörténetből veszi a kifejezéseket és bemutatja, hogy Isten milyen, amikor újat alkot. És ebben az új teremtésben mi már részesedünk. Ezért mondja az ige, hogy „a Szentlélek záloga a mi örökségünknek”. A Szentlélek nekünk jelzi, hogy milyen lesz, amikor az Úrral tökéletes közösségben lehetünk. Most is Isten gyermekei vagyunk, de még nem lett nyilvánvaló, hogy mivé leszünk. És ezért van az, hogy imádkozik a hívő ember meg a közösség, hogy Uram, újíts meg engem, tisztíts meg engem, szentelj meg, mert tudom, hogy ki vagyok, és tudom, hogy ott tökéletesen lehetek majd veled, de most is érzem ennek az ajándékát, csak éppen most látom magamon a bűneimet, tisztíts meg, Uram!

Itt a kozmikus új teremtés meg a személyes gondolata az új teremtésnek, összekapcsolódik. Már most munkálkodik az Úr bennünk is. Jézus Krisztus megígérte, hogy megtartja az övéit az ő Lelke által. Az, hogy erőt kaptok, ez ezt is jelenti. Az ő eljövetelekor készen lesz a menyasszony – mondhatnánk ezzel a képpel. A teremtett világ is nyög és fohászkodik, mert várja az új teremtést. És mondja Pál: mi magunk is fohászkodunk. És a Szentlélek segítségére van a mi erőtelenségünknek, kimondhatatlan fohászkodásokkal fohászkodik. Olvassuk majd el a Római levél 8. részében.

Isten az új teremtés titkát már bennünk elkezdte, és ezt munkálja. Ezért van az, hogy meg lehet újulni, megújulhatnak a házasságok is, a hívő házasságok is, ha nagyon tönkre ment valami, mert az Úr munkálko-

dik, és megújulhat a gyülekezet. Ha baj van egy gyülekezetben, meg lehet újulni, meg lehet tisztulni, mert az új teremtés azt jelenti, hogy az Úr munkálkodik már akkor is az ő Lelke által, amikor még nem lett valóság az, ami majd Jézus eljövetelkor teljesen nyilvánvalóvá lesz és kiteljesedik. Isten Lelke munkálkodik és segít. Bennünket is formál, megújít, a testünket is, amit lehet, hogy majd el kell temetni, az ő Lelke által föltámasztja, új testet kapunk, és az új ég és az új föld örök dicsőségében élhetünk. Ennek a valóságát készíti most a mennyei Atya az ő Lelke által, mert Jézus váltsága elvégeztetett, meg fog ez az egész világ újulni, mert az új égen és az új földön élheti meg az ő népe az Úrral való közösség legcsodálatosabb állapotát, ahol már nem lesz bűn, ahol már nem lesz semmi, ami a bűneset utáni világban mindenképpen negatív.

Ezért is mondja – a Jelenések könyve végén – a Lélek és a menyasszony: jövel. Várja Jézust, és mondja: jövel. De mivel ott van az a kifejezés is, hogy és aki szomjúhozik, jöjjön el és aki akarja, vegye az élet vizét ingyen, ezért az írásmagyarázók azt is kiemelik, hogy ez a Lélek és a menyasszony azt mondja: jövel – missziói hívás is. A bűnösnek még mindig szól a kegyelem: gyere, legyél ennek az Úrnak a követője. Hidd el, hogy megújít az Isten, fogadd el a kegyelmet, mert a Szentlélek munkálja most is Jézus Krisztus váltságát bennünk.

Övéiként pedig képviseljük az ő igéjét, az ő szavát szóban, étellel és így várjuk az Urat élő reménységgel. Annak az igének a bátorításával, hogy „nem erővel, nem hatalommal, hanem az én Lelkemmel”. Mert ez a Lélek a teremtés folyamata kezdetén munkálkodott, Isten Lelke lebegett a vizek fölött, és az új teremtés miatt munkálkodik most is a Szentháromság Isten titka valósága képpen bennünk, általunk az egész világon majd.

Imádkozzunk!

Istenünk, mennyei Atyánk, imádunk téged, hogy elküldted egyszülött Fiadat, az Úr Jézust, hogy átélhessük ezt a csodát: velünk az Isten. Köszönjük, Atyánk, hogy ő kész volt meghalni, vállalta az ítéletet is, elhagyatott lett az Istentől, hogy nekünk is bűnösöknek új életünk lehessen, és hogy ez az egész világ megújulhasson. Áldunk, mennyei Édesatyánk, hogy elküldted Szentlelkedet Jézus ígéretét is ezzel beteljesítve, hogy így igéd által és Lelked által munkálkodj ma is.

Köszönjük a teremtett világ szépségét, ami a bűneset után is valóság. Hálásak vagyunk, amikor így tudunk örülni a családdal együtt vagy a barátokkal kirándulva. Milyen lesz majd, Urunk, ama napon az új ég és az új föld szépsége, dicsősége, ha a megromlott világ is ilyen szép lehet.

De köszönjük azt a titkot is, hogy már most új teremtés lehetünk mi is egyénenként és közösségképpen. Bocsásd meg, kérünk, amikor mégis

ISTEN LELKE LEBEGETT A VIZEK FÖLÖTT

nem szenttül élünk. Tudod, Urunk, hogy vágyunk arra, hogy újíts meg bennünket, tisztíts meg. Hálásak vagyunk, hogy te munkálkodol Lelked által ma is. És arra kérünk, segíts nekünk úgy betölteni a missziói küldetésünket, mint akik tudjuk és látjuk: Lelked munkálkodik már az emberek megtérése előtt is az életükben. Segíts így imádkozni hittel, még ha sírunk is talán, mert fáj valami nagyon, de hadd legyen a szívünkben az a békeség, az a bizonyosság, hogy az Úr Lelke munkálkodik. Kérünk téged arra, adj nekünk türelmet ezért szeretetben hordozni a nehéz embereket. S kérünk arra, Urunk, hogy mint gyülekezet is a szeretetünkkel mutassuk, kicsoda Jézus.

Imádkozunk, Urunk, a betegágyon fekvő testvéreinkért. Segíts, Urunk, hogy rád tudjanak tekinteni ők is hittel. Olyan jó, hogy kérhetjük, hogy gyógyítsd meg őket, hiszen te vagy a mi gyógyítónk vagy nekik is adj elég kegyelmet hordozni a bajokat.

Népünkért is imádkozunk, népünk vezetőiért. Közöttük is bárcsak minél több lenne hitben járó.

Imádkozunk az ukrán és az orosz helyzetért, teremts, Urunk, békét a földön, kérünk. Kárpátaljai magyaroknak pedig adj erőt, hordozni a nehézségeket. Köszönjük, hogy a te Lelked bennük is erőt ad, békességet.

Kérünk, Urunk, hogy a gyászoló testvéreinknek is vigasztalásodat adjad, hadd lehessen számukra a feltámadás reménysége valóság. Köszönjük, Urunk, hogy a reménység nem szégyenít meg, mert az Istennek szerelme kitöltetett a mi szívünkbe a Szentlélek által, aki adatott nekünk.

Kérünk, hallgasd meg a csendben elmondott imádságunkat is most, Jézus érdeméért.

Ámen.